

ת"פ 50368/11 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 20-11-50368 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני:	כבוד השופט איתן כהן
בעвин:	הנאשינה מדינת ישראל
	נגד פלוני
	הנאשם

גזר דין

- הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות באזומים על אמו. עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
(להלן: "חוק העונשין").
- על פי עובדות הכרעת הדיון, ביום 05.09.2020 בשעה 20:30 לערך, חזרה אמו של הנאשם (להלן: "המתלוננת") לביתה בירושלים, שםפגשה בנאשם המתגורר עמה. הנאשם אמר למטלוננת כי יdag לכך שתממות שהוא אינו מפחד מהמשטרה.
- במסגרת ראיות המאשינה לעונש הוגש פلت המרשם הפלילי של הנאשם; העתק מכתב האישום, הכרעת הדיון, וגזר הדין ב-ת"פ 20-11-50368 של בית משפט השלום בירושלים מיום 05.03.2020 שם הורשע הנאשם בתקופת אמו ונגזר עליו מאסר על תנאי בר הפעלה בתיק שלפנינו והתחייבות.
- בא-כח המאשינה, עו"ד רוני צרפתי, עתרה לגזר על הנאשם חודשיים מאסר בפועל ולהפעיל את המאסר המותנה במצבבר, כך שהנאשם ישא בעונש מאסר כולל בן חמישה חודשים. עוד ביקשה להפעיל את ההתחייבות בסך 750 ₪ ולגזר לצד כל אלה גם מאסר על תנאי והתחייבות. אשר למתחם העונש ההולם, טענה שזה נועד בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשים מאסר בפועל לצד רכיבי עונישה נלוויים. בטיעוניה הדגישה את הערכים המוגנים שנפגעו; את מידת הפגיעה בהם, את אופיים של האזומים שהושמעו; את הייעדרה של קבלת אחירות; ואת הרשעתו הקודמת של הנאשם בעבירות אלימות כלפי אמו.
- בא-כח הנאשם עו"ד אריאל הרמן, ביקש להסתפק בהערכת המאסר המותנה ובהערכת ההתחייבות. בטיעונו ביקר את עדמת המאשינה שלשיתו מחמירה עם הנאשם משום שניהל הליך הוכחות וטען שהחומרה שכזו מנוגדת להוראות החוק אשר קובע מפורשות את ההיין. משקל רב בטיעונו יחד ב"כ הנאשם למצו הנפשי של הנאשם תוך שהפנה לחווות הדעת הפסיכיאטרית של ד"ר גפני הפסיכיאטר

המתפל בנאשם ותוק שעדכן שהנאשם אמור להיבדק היום ולהישלח לאשפוז פסיכיאטרי פתוח בבית החולים כפר שאול. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טען שהאיהם היה ברף נמוך; שהסתיבה שהביאה את הנאשם לעבר את העבירה היא הפרעות נפשיות קשות; ושבעת האירוע היה הנאשם נתון להשפעת אלכוהול. כל אלה השפיעו, כך טען, על יכולתו להימנע מהמעשה. אשר לנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה טען שעונש מסר יהיה הרסני מבחינת מצבו הנפשי של הנאשם ויפגע קשרות במרקם היחסים במשפחה. אשר למסר המותנה, טען שמלול השיקולים הקשורים במצבו הנפשי והמשפחתי של הנאשם מהווים טעמים מיוחדים להארכת התנאי.

6. הנאשם ויתר על זכותו למיליה אחרונה והסתפק בדבריו בא-כחו.

7. כאמור, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא עיקרון הלהילה, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, בנסיבות העונשה הנוגגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. במקרה זה, **הערכם החברתיים המונגנים** שנפגעו הם אלה: ערך הפגיעה בשלות נפשה, בטחוננה וחירותה פועלתה של המתלוונת; וערך ההגנה על תחושת הביטחון והשלווה במסגרת התא המשפחתى.

9. בהתייחסו לעבירות האiomים, אמר ביהם"ש בעלון ברע"פ 2038/04 **לאם נגד מדינת ישראל** (04.01.2006) כדברים הבאים:

"**האים הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביתי** וזאת, כדי להגן על **عروכים אחרים** ובهم שלנות נפשו, בטחוננו וחירות פועלתו של הפרט. האים מסכן את **חירות פועלתו של הפרט** שכן, פעמים רבות, כרוך האים גם ב**ציפייה להתנהגות מסוימת** מצד המאויים **שהמאויים מבקש להשיג באמצעות השמעת האים**".

10. מידת הפגיעה בערך המונג אינה מבוטלת כעולה מנוסח הדברים שאמר הנאשם לאמו.

11. לעניין מדיניות העונשה הנוגגת; עיין בגזרי דין בעבירות איוםים בכלל ואיוםים במסגרת התא המשפחתى בפרט, מעלה שבתי המשפט נוהגים להטיל עונשים במנעד רחב שבין מסר מותנה בלבד ועד למסרים ממושכים בפועל לצד עונשים נלוויים. לצורך גיבוש מסקנתי זו בחנתי, בין היתר, את פסק דין הבאים:

רע"פ 149/19 פפייאשיili נגד מדינת ישראל (10.01.2019): ביהם"ש בעלון דחה בקשה רשות ערעור

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

שהוגשה מטעם נאש שגזר דין לעונש **בנין 9 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים**. הנאש הורשע בעבירות אiomים, הטרדה ופגיעה בפרטiot כלפי בת זוגו. בנסיבות המקירה, ממשר חדשניים, בקרוב ל-400 מקרים של התקשרויות והודעות טלפוניות, איים הנאש על המתלוונת שיפגע בגופה, באימה וברכושה, וירצת אותה. בית המשפט חזר על הצורך להחמיר בעונישה במקרים של אלימות בין בני זוג.

רע"פ 6403 הרוש נגד מדינת ישראל (28.11.2018): בהמ"ש העליון דחה בקשה רשות ערעור שהוגשה מטעם נאש **שההורשע ודיננו נגזר לצו מבחן למשך שנה**. הנאש הורשע באiomים כלפי בת זוגו לשעבר ובן זוגה הנוכחי בכר שבמהלך שיחה טלפונית עם המתלוונת כאשר אימה ובן זוגה הנוכחי היו "חלוקת מהשיכחה" איים על המתלוונת בכר שאמר לה שידקור אותה ואת בן זוגה ויתיר אותם נכים. בית משפט השלום קיבל את המלצה שירות המבחן, ביטל את הרשות הנאש והטיל עליו צו מבחן למשך שנה. בהחלטתו קיבל בית המשפט שיש להגשים את הדרישה להוכחת נזק קונקרטי בעניינים של צעירים. בית המשפט המוחזק קיבל את ערעור המדינה והרשיע את הנאש לאחר שמצא זהה לא הוכיח شيئاם לו נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעתו. בית המשפט העליון הותיר את עונשו של הנאש על כנו ולא התערב בו תוך שציין בפסק הדין שאין ערacaת הערעור נהגת למצות את הדיון עם הנאש.

רע"פ 4935 סימנדיב נגד מדינת ישראל (24.08.2017): בהמ"ש העליון דחה בקשה רשות ערעור שהוגשה מטעם נאש שגזר דין לעונש **בנין 18 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים**. הנאש הורשע באربع עבירות אiomים ובעבירה של הפרעה לעובד ציבור, לאחר שאיים על סוהרי שירות בתי הסוהר בהיותו אסיר. לנאש עבר פלילי מכבד. בית משפט השלום מצא בכתב בעניינו של הנאש כי: "מדובר באדם שאiomים הם לחם חוק".

רע"פ 6268 שחורי נגד מדינת ישראל (04.09.2012): בהמ"ש העליון דחה בקשה רשות ערעור שהוגשה מטעם נאש שגזר דין לעונש **של מאסר מותנה לצד עונשים נלוויים**. הנאש הורשע בעבירה אiomים כלפי פקח עירוני שרשם לו דוח. בקשה ההגנה לביטול ההרשעה נדחתה.

רע"פ 1293/08 קורניק נגד מדינת ישראל (25.06.2008): בהמ"ש העליון דחה בקשה רשות ערעור שהוגשה מטעם נאש שגזר דין **ל-12 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים**. הנאש הורשע בעבירת אiomים ברצח בת זוגו. בהחלטת בית המשפט העליון נקבע שהעונש שהוטל על הנאש הוא "עונש הולם המתחשב במכלול השיקולים הרלוונטיים". בכר חיזק בית המשפט העליון את קביעת בית המשפט המוחזק, שלפייה אין מדובר בעונש חריג, אלא בעונש שמשמעות העונישה הראوية כלפי מי שעוברים עבירות אלימות נגד בנות זוגם.

ע"פ (מח' י-מ) שווקי נגד מדינת ישראל (25.10.2021): בית המשפט המוחזק דחה את ערעורו של נאש אשר הורשע באiomים על גירושתו בעקבות ויכוח בעניין שמורת ילדיהם. הנאש אמר למתלוונת שישורף אותה ואת ילדיהם והוא אינו חשש לחזור לבית הסוהר כי אין לו מה להפסיד, והוסיף שהוא נמצא מתחת לבית המתלוונת. בית משפט קבע מתחם עונש הולם שבין מספר חודשים אחד למספר שנים שירות ועד לשנת

מאסר, ובהתהשכ בעברו המכבד של הנאשם ובנסיבותו הגבואה גזר עליו 9 חודשים מאסר ממש לצד מאסר על תנאי.

ע"פ (מח' חיפה) 14-10-2015-30098 **חברה נגד מדינת ישראל** (22.01.2015): ביהמ"ש המחויז דחה את ערעורו של הנאשם שנدين לעונש של **מאסר מותנה**. הנאשם הורשע באיזומים כלפי שוטרים, לאחר שעבר עבירה תנואה ונעצר על ידם בצד הדרך. בבקשת ההגנה לביטול הרשותו נדחתה.

12. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתך לאחריותו המופחתת של הנאשם לדברים שייצאו מפיו בהינתן שהוא סובל מבעיות נפשיות קשות ומוגנות כעולה מחוות דעתו של הפסיכיאטר ד"ר עמירם גפני מיום 21.08.2021 אשר הוגשה מטעם הפסיכיאטר המחויז וכעולה מתועודה רפואית המתעדת מפגש מעקב מיום 26.09.2021, שלא אפרט את תוכנן מפאת צנעת הפרט.

עוד נתתי דעתך לתוכן הדברים שנאמרו; ולנקז האינהרנטי הטבוע בעבירה.

לצד אלה הענקתי משקל רב לדברי המתלוונת אשר בתשובה לשאלת בית המשפט האם הנאשם מסוכן, השיבה: " **אני לא חושבת שהוא מסוכן לא לי ולא לאף אחד אחר, גם לא אחרים אבל מה, אני לא יודעת מה יכול להיות. אני לא חושבת שהוא יכול להיות אלים. הוא יותר מילולית. יש לו פה מלוכן, זה כן**"

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, ולאחר שכלל מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים אני סבור שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין בגין מאסר על תנאי לצד רכיב עונישה מוחשי כגון קנס או של"צ ועד למאסר בגין מספר חוזדים לצד מאסר על תנאי ועונשים נלוויים.

14. בגישה העונש המתאים לנายน תוך גדרי המתחם שנקבע, רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה ולתת להן משקל ובלבד שהעונש לא יתרוג מהמתחם.

15. בהתאם לכך נתתי דעתך לפגיעה של העונש במרקם היחסים במשפחה שעלול להתעורר אם יוטל על הנאשם עונש מכבד בשים לב לכך שהוא מתרגורר בבית אמו ויחסיהם כוים תקינים ובשים לב לכך שהוא ובני המשפחה הם שטפלים בנאישם ודואגים לשלאם; לנסיגת מצבו של הנפשי של הנאשם אם יוטל עליו מאסר; ולהלך הזמן מאז שנעברה העבירה.

16. לחובת הנאשם זקפתו את היעדרה של קבלת אחירות על העבירה.

בעניין זה אין מסכימים עם הביקורת שהשמי ב"כ הנאשם כלפי המאשימה. לנายน שמורה זכותו לטעון לחפותו ולהאמין בה, ואין לזקוף זאת לחובתו. כך נקבע במפורש בסעיף 40(6) לחוק העונשין שזו לשונו: "...**ואולם כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנאשם לא יזקפו לחובתו**". עם זאת, משמכחיש הנאשם את

העבירה, אינו מכיר בחטאנו, אינו מקבל אחריות על מעשיו, אינו מתחרט, אינו מפיך ל��חים, אינו פועל לתיקון דרכיו, ואינו פועל לתיקון הנזק שగרם, לא יכול ליהנות מההקלות השמרות למי שהודה.

דברים ברוח זו נכתבו ב-רע"פ 3849/05 תורג'מן נגד מדינת ישראל (23.06.2005), אשר צוטט ב-תפ"ח (מחוזי ת"א) 1015/09 מדינת ישראל נ' קצב (08.03.2011) כללה:

"**לנאמן זכות יסוד ובלתי מעורערת לנוהל את הגנתו כפי הבנתו. זכות זו הנה חילק בלתי נפרד מагד הזכויות העומדות לנאמן....ברם, עת עשו בית משפט במלאת קביעת העונש, רשאי גם רשיי הוא להביא בחשבון, במניין שיקוליו, שיקולים דוגמת חיסכון בזמן שיפוטי, נטילת אחריות על המעשה והבעת חרטה. אין משמעות הדבר 'החמרה' עם אלו הבוחרים לנוהל את הגנתם עד תום, כי אם הקלה לגיטימית עם אלו הבוחרים להודות"**

וכן ב-ע"פ 8421/12 בן חיים נגד מדינת ישראל (29.09.2013):

"**איינני סבורה כי בשלב גזירת הדין ניתן להתעלם מהשאלה אם הנואם לקח אחריות למשעו או אם הוא מוסיף וכופר בהם. שיקולים בדבר לקיחת אחריות והבעת חרטה נוגעים לליבת מלאכת הענישה וקשרים בקשר הדוק למרבית שיקולי הענישה [...] אי לקיחת אחריות מצדוע עשויה להעיד על צורך בהרתעה קשה יותר באמצעות השתת עונש כבד יותר [... היעדר חרטה ואי נטילת אחריות על המעשימים מעמידים ברוב המקרים על מסוכנות וחוש מוגבר לחזרה על המעשימים בעתיד".**

17. עוד זקפתி לחובת הנואם את הרשותו הקודמת בת"פ 35211-08-19 של בית משפט השלום בירושלים ביום 05.03.2020 שמסגרתה הורשע בכך שבים 17.01.2019, בבית המשפחה, כשהוא תחת השפעת אלכוהול, דחף הנואם את המתלוונת והכה אותה באמצעות ידיו וכתוואה מכך גرم לה חבלה - אדמנית בפניה.

18. בהקשר להרשותו הקודמת, תלוי ועומד נגד הנואם מסר על תנאי בן שלושה חודשים על כל עבירות אלימות נגד בן משפחה מדרגה ראשונה לצד התcheinות בסך 750 ₪ שלא עבר את העבירה שבאה הורשע.

בהתאם לסעיף 55 לחוק העונשין יש להורות על הפעלת התנאי מקום שבו עבר הנואם עבירה נוספת במהלך התנאי.

על פי סעיף 56 לחוק העונשין ניתן להורות על הארכת התנאי מטעמים שירשמו אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהא זה צודק להפעילו.

לאחר שנדרשתי לכל השיקולים הרלוונטיים בהקשר זה, מצאתי שם אדון את הנואם למסר ממש, הנזק עמוד 5

שייגרם לו ולבני משפחתו יעלה על התועלת שיש במאסר לאינטראס הציבורי. על כן החלטתי להימנע מכך ולהאריך את המאסר המותנה.

הנימוקים להחלטתי מבוססים על הנسبות שאין קשורות בביצוע העבירה ומהוויםividividually ביחיד ויחוד טעמים מיוחדים שמצוידים את הארכת התנאי. בפרט התחשבותי בנימוקים שלhalb:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם בזיקה למצבו הנפשי;** דומני שאין ספק שאם יגזר על הנאשם מאסר ממש, ייגרם לו נזק נפשי רב אשר ישפיע על תפוקתו וייגע בשיקומו. הנאשם בן 38 סובל מבעיות נפשיות מורכבות מזה 13 שנה כעולה מחוות הדעת הפסיכיאטריות שהוזכרו לעיל והוגשו לתיק בית המשפט ושלא אפרט את תוכנן כדי לשמר על פרטיוו של הנאשם ועל חסינו הרפואי. עם זאת אומר שמדובר בהפרעות נפשיות קשות שבгинן הנאשם אינם מתפרק בrama נורמטיבית, אנו עובד למחייתו החל מגיל 24, אנו פוגש את ביתו, אנו משלים מזונות עבורה, אנו יצא את בית אמו ומטופל שם באמצעות בני משפחתו. נוסף על בעיותו הנפשיות, הנאשם אלכוהוליסט ו עבר את העבירה בתיק שלפניו ובתיק הקודם, בהיותו שרוי בגילוףין. מסיבות אלה הרי שבנסיבות כמעט ודאות לא ייתאים הנאשם למאסר בעבודות שירות ולא יהיה מסוגל לעמוד בדרישות הממונה, ועל כן לא היה טעם בשליחתו לבדיקת התאמה. כך שלא ניתן היה לשקל את הפעלת התנאי בעבודות שירות ונותרנו עם שתי אפשרויות בלבד - הטלת מאסר ממש או הארכת התנאי.

ב. **הנזק שייגרם למרקם היחסים במשפחה;** הטלת עונש קשה על הנאשם יוכל להסלמה ביחסיו עם בני משפחתו. מצב שכזה עשוי להגביר את תחושת התסכול והקורבנות שחש הנאשם. עונש שכזה יפגע במרקם היחסים במשפחה. ביתר שאת וביחוד אמרורים הדברים לנוכח תפקיים המركזי של בני המשפחה בתמייכה בנאשם ובטיפול בו.

ג. **מתן סיכון לטיפול המתאים למצבו של הנאשם;** לדברי בא-כחו, הנאשם עומד להתאשפז באשפוז פתוח בבית החולים כפר שאול. לדין היום התלוותה לנאשם בת דודתו שאמורה ללובתו לבדיקה שלאחריה הוא צפוי להתאשפז בשל מצבו. אמנם לא הובאו ראיות לתמוך בכך, ברם משאן סיבה לפקס בדברים, התחשבתי גם בשיקול זה שיש בו לתרום למסקנה שמקומו של הנאשם הוא בבית החולים ולא מאחורי סורג וברית.

19. אשר להפעלת ההתחייבות שהוטלה בת"פ 35211-08-19, מדובר בהתחייבות שלא יעבור את העבירה שבאה הורשע באותו תיק דהיינו תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בתיק שלפניו הורשע הנאשם באינויים, עבירה שאינה מפעילה את ההתחייבות.

20. כיוון שהמאמישה הצהירה מפורשת בטיעונה לעונש שלאור הנسبות החיריגות היא נמנעת מלבקש קנס ופיצוי לא אטייל על הנאשם עונשים אלה.

21. משנתתי דעתך לנسبות שאין קשורות בביצוע העבירה הגעתך לכל מסקנה שיש להאריך את המאסר **המוותנה שתלי ועומד נגד הנאשם ולמকם את עונשו בחלק התחthon של מתחם העונש ההולם.**

סוף דבר

22. לאחר ש שקלתי את רכיבי הענישה השונים - סוגם, מידתם והשפעתם הגדית, החלטתי לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

.א.

**марיך את המאסר המוותנה בן שלושת החודשים שנגוז על הנאשם במסגרת ת"פ
35211-08-19 של בית משפט השלום בירושלים למשך שנתיים מהיום.**

.ב. **התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שנתיים שלא יעבור עבירת**

**אלימوت כלפי בן משפחה מדרגה ראשונה. אם לא יחתום על התחייבות או לא
יכhair עליה , ייאסר למשך 10 ימים.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' تموز תשפ"ב, 04 יולי 2022, במעמד הצדדים.